

Sygn. akt X Ga 695/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

P., dnia 23 stycznia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu X Wydział Gospodarczy Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący SSO Ewa Kaźmierczak

Sędziowie SSO Ryszard Trzebny

SSO Renata Norkiewicz

Protokolant st. sekr. sąd. Mirosława Klimowicz

po rozpoznaniu w dniu 23 stycznia 2015 r., w P.

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w R.

przeciwko J. K. i A. K.

o zapłatę

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego Poznań-Stare Miasto w P. z dnia 3 czerwca 2014 r. sygn. akt X GC 1813/13

oddala apelację.

SSO Ryszard Trzebny SSO Ewa Kaźmierczak SSO Renata Norkiewicz

UZASADNIENIE

Powódka (...) spółka z o.o. w R. wniosła o zasądzenie solidarnie od pozwanych J. K. i A. K. kwoty 19.759,95 zł wraz z ustawowymi odsetkami i kosztami procesu. W uzasadnieniu pozwu wskazano, że powódka w okresie od marca do czerwca 2012r. zleciła pozwanym 13 krajowych przewozów towarowych. Zgodnie z warunkami przewozów pozwani byli zobowiązani do wymiany palet i ich zwrotu do magazynów powódki. Powódka wyjaśniła, że w ramach wykonanych przewozów pozwani nie rozliczyli łącznie 459 palet Euro (30 palet po wykonanym przewozie przesyłek w marcu 2012r. i 429 palet po wykonanych przewozach w okresie od kwietnia do czerwca 2012r.). W związku z powyższym powódka naliczyła pozwanym karę w wysokości 35 zł za każdą nierozliczoną paletę, lecz pozwani jej nie uścili, co stało się przyczyną wniesienia pozwu o zapłatę kwoty 19.759,95 zł.

29 sierpnia 2013r. wydano w niniejszej sprawie nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym.

W ustawowym terminie pozwani złożyli sprzeciw od nakazu zapłaty, zaskarżając go w całości, wnosząc o oddalenie powództwa i zasądzenie od powódki na rzecz pozwanych kosztów postępowania. Pozwani zarzucili, że roszczenie powódki jest nienależne i nie istnieje, ponieważ palety Euro zostały rozliczone. Wyjaśnili, że palety były zdawane na podstawie tzw. salda paletowego, a nie rozliczane do konkretnej trasy. Pozwani przedstawili kwity paletowe

dowodzące ich zdaniem rozliczenia stron, a nadto zarzucili, że miała miejsce taka sytuacja, w której kierowcy mimo zdania palet, nie przekazano w tym zakresie pokwitowania.

Wyrokiem z 3 czerwca 2014r., Sąd Rejonowy Poznań – Stare Miasto w P., X Wydział Gospodarczy oddalił powództwo oraz orzekł o kosztach postępowania.

Podstawą rozstrzygnięcia były następujące ustalenia faktyczne i rozważania prawne.

Powódka i pozwani są przedsiębiorcami. Strony sporu w okresie od marca do czerwca 2012r. zawarły szereg umów, na podstawie których pozwani wykonali na rzecz powódki krajowe przewozy towarowe. Zgodnie z treścią umów przewozu pozwani byli zobowiązani do wymiany palet Euro, zgodnych z normą (...) 435-2, na których przewożony był towar. Kierowca po realizacji dostawy przesyłki, miał obowiązek rozliczenia się z palet w ciągu 5 dni od daty dostawy przesyłki. Weryfikacja zdanych palet odbywała się w magazynie palet powódki. Kierowca był zobowiązany zwrócić taką samą ilość palet, jaką wymienił mu odbiorca przesyłki, a suma palet zwróconych przez kierowcę musiała być równa ilości otrzymanej od odbiorcy przesyłki. Ilość palet niezaliczonych przez magazyny powódki jako zgodne z normą (...) 435-2 stanowiła zadłużenie pozwanych wobec powódki, które miało być uregulowane na drodze finansowej.

W marcu 2012r. pozwani na zlecenie powódki wykonali przewóz towarów. W dokumencie zatytułowanym „dowód opakowań” wskazano, że przejęto 32 palety Euro, w tym dwie uszkodzone. Wykreślono z dokumentu pola dotyczące zwróconych palet, jednocześnie nanosząc adnotacje: „kierowca odmówił odbioru palet, został poinformowany o konsekwencjach, palety przepadają” i „opakowania zwrotne, brak długu paletowego”. Powódka wystawiła dokument pt. karta doręczeń, w którym umieszczono odrębną adnotację „- 30 ep”. 30 czerwca 2012r. powódka wystawiła fakturę VAT na kwotę 1.291 zł tytułem niezwróconych palety w miesiącu marcu 2012r. (30 palet x 35 zł) z terminem płatności do 1 sierpnia 2012r. W okresie kwiecień-czerwiec 2012r. pozwani na zlecenie powódki wykonali kolejne przewozy towarów. Powódka, po wykonaniu przewozów każdorazowo wystawiała karty doręczeń z odrębnymi adnotacjami, a nadto przygotowywała zestawienie dotyczące długu paletowego pozwanych w formie tabeli. Następnie wystawiła pozwanym fakturę VAT nr (...) na kwotę 18.468,45 zł tytułem niezwróconych palet w okresie kwiecień-czerwiec 2012r. (429 palet x 35 zł) z terminem płatności do dnia 1 września 2012r.. Zwrot palet powodowi był potwierdzany kwitami paletowymi. Pozwani nie uiszcili należności wskazanych w fakturach VAT, mimo upływów terminów płatności i wezwań do zapłaty.

Oceniając ustalony przez stan faktyczny Sąd Rejonowy zważył, że powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie. W ocenie Sądu pierwszej instancji w niniejszej sprawie niesporny był fakt zawarcia przez strony szeregu umów przewozu (art. 775 k.c. w zw. z art. 1 ust. 1 ustawy z 15 listopada 1984r. Prawo przewozowe (tekst jedn. Dz.U. z 2000 r., nr 50, póź. 601 z późn. zw.)). Strony nie kwestionowały, że pozwani wykonali zlecone im przewozy przesyłek towarowych. Pozwani nie kwestionowali również, że na podstawie zawartych z powódką umów byli zobowiązani do wymiany palet Euro u odbiorców i zwrotu palet powódce. Powódka twierdziła, że pozwani nie wywiązali się z obowiązku zwrotu palet w zakresie 459 palet, w związku z czym obciążyla pozwanych karą w wysokości 35 zł za 1 niezwróconą paletę Euro. Podstawę prawną roszczenia powódki stanowił przepis art. 471 k.c. Jak zaznaczył Sąd Rejonowy powódka nie naprowadziła żadnych twierdzeń i nie przedstawiła dowodów na okoliczność, że strony zastrzegły w umowie, że naprawienie szkody wynikłej z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania niepieniężnego nastąpi przez zapłatę określonej sumy - art. 483 kc. Sąd Rejonowy wyjaśnił, że zgodnie z art. 471 k.c. dłużnik obowiązany jest do naprawienia szkody wynikłej z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania, chyba, że niewykonanie lub nienależyte wykonanie jest następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Kontraktowa odpowiedzialność dłużnika powstaje zawsze wtedy, gdy łączy go z wierzycielem ważny stosunek zobowiązaniowy. Szkoda wierzyciela może być wówczas następstwem niewykonania (gdy świadczenie nie zostało w ogóle spełnione) lub nienależytego wykonania (gdy świadczenia nie spełniono w terminie lub w całości, albo gdy przedmiot świadczenia nie odpowiada treści zobowiązania) tego zobowiązania. Nienależyтым wykonaniem zobowiązania będzie więc sytuacja, gdy świadczenie zostanie wprawdzie spełnione, lecz nie będzie ono prawidłowe, gdyż odbiegało będzie w jakimś stopniu, większym lub mniejszym, od świadczenia wymaganego (por. art. 353 i art. 354 k.c.). Według powszechnie przyjmowanego poglądu odpowiedzialność dłużnika opiera się na zasadzie domniemania winy. Wskazany przepis

nie wymienia wprawdzie winy jako przesłanki odpowiedzialności dłużnika, jednakże zasadę tę można wywieść z dalszych przepisów, co oznacza, że okoliczności mogące zwolnić dłużnika rozumiane są jako dowód braku jego winy. W przypadku roszczenia opartego na art. 471 k.c. zaistnieć muszą łącznie trzy przesłanki odpowiedzialności kontraktowej: niewykonanie bądź nienależyte wykonanie zobowiązania (naruszenie zobowiązania), fakt poniesienia szkody, związek przyczynowy pomiędzy niewykonaniem bądź nienależytym wykonaniem zobowiązania a szkodą (por. np. wyrok SA w Warszawie z dnia 9 października 2008 r., VI ACa 317/2008, niepubl.; wyrok SA w Poznaniu z dnia 14 grudnia 2006 r., I ACa 707/06, LEX nr 330993; wyrok SN z dnia 15 października 2009 r., I CSK 84/09, LEK nr (...)). Wierzyciela obciąża obowiązek udowodnienia istnienia ważnego zobowiązania, szkody wynikłej z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania oraz związku przyczynowego między szkodą a niewykonaniem lub nienależytym wykonaniem zobowiązania. Dłużnik może się ekskulpować przez wykazanie, że szkoda wynika z okoliczności przez niego niezawinionych.

Sąd Rejonowy zauważył, że pozwani zaprzeczyli, że nie wykonali uregulowanego w umowie obowiązku zwrotu palet Eur. Podnieśli, że wszystkie palety zostały rozliczone i to w oparciu o salda paletowe, a nie rozliczenia konkretnych tras. Tym samym powódka, zgodnie z zasadą rozkładu ciężaru dowodu w postępowaniu cywilnym (art. 6 kc, 232 kpc) winna wykazać, że pozwani nie wykonali ciężącego na nich zobowiązania zwrotu palet w ilości wskazanej w wystawionych fakturach VAT i o wartości tam ujętej, a tym samym, że poniosła szkodę. Sąd Rejonowy uznał jednak, że z zaoferowanych przez powódkę umów przewozu wynika jedynie, że pozwani byli zobowiązani do zwrotu palet Euro w takiej ilości, jaką wymienił im odbiorca przesyłki. Powódka nie naprowadziła jednak żadnych twierdzeń i dowodów na okoliczność procedury rozliczenia palet, sposobu ustalenia i obliczania wysokości zadłużenia paletowego i dokumentów będących podstawą rozliczeń. Umowy przewozu wskazywały jedynie na obowiązek zwrotu palet w terminie 5 dni, natomiast nie regulowały kwestii, jakie dokumenty są dowodem zdania/odbioru palet i istniejącego zadłużenia z tego tytułu, ani też nie wskazywały osób odpowiedzialnych z przeprowadzenie przedmiotowej procedury. Tymczasem pozwani zaprzeczyli, aby nie wywiązali się z obowiązku zwrotu palet, \; nadto wskazali, że podstawą rozliczeń stron były salda paletowe, a nie odrębne rozliczenia każdej z umów przewozu. Sąd Rejonowy podkreślił, że powódka nie zaoferował żadnych twierdzeń i osobowego materiału dowodowego na okoliczność zasad rozliczenia stron, sposobu ustalania salda paletowego, informowania o nim kontrahenta i ewentualnej procedury reklamacyjnej w przypadku niezgodności sald (wnioski o przesłuchanie świadków wskazanych w pozwie powódka cofnęła - k. 159). Sąd Rejonowy stwierdził, że skoro pozwani zaprzeczyli, że po ich stronie doszło do niewykonania (nienależytego) wykonania umowy powódka winna tę okoliczność udowodnić, tymczasem w ocenie Sądu pierwszej instancji dokumenty i wydruki zaoferowane przez powódkę, mające dowodzić faktu istnienia i wysokości zadłużenia paletowego pozwanych, są nieczytelne, niezrozumiałe, nie wiadomo, w jakich okolicznościach zostały wygenerowane i nie sposób w oparciu o ich treść przeanalizować i zweryfikować twierdzeń powódki odnośnie ilości nierozliczonych palet Eur. W szczególności zdaniem Sądu Rejonowego nieczytelne są karty doręczeń zaoferowane przez powoda. Choć umieszczono tam dane ilościowe palet Euro, to nie wiadomo czy są to palety wysłane wraz z przesyłką, czy np. te, które choć podlegały zwrotowi nie zostały zwrócone. Nieczytelne są oznaczenia w tych wydrukach (np. skrót ROP- nie wiadomo co oznacza) jak również odręczne adnotacje np. „- 30 ep” (k. 26), „- 10 ep” (k. 31), „- 40 ep” (k. 41). Część tych adnotacji została umieszczona przez nieustalone osoby i nie została opatrzona podpisem. Nadto, w ocenie Sądu Rejonowego w braku twierdzeń strony powodowej nie sposób jednoznacznie ustalić, co konkretnie oznaczają te dopiski. Nawet gdyby uznać, że są to wskazywane przez pracowników powoda zadłużenia paletowe do każdej trasy, to nie sposób zdaniem Sądu pierwszej instancji w oparciu o treść dokumentów zaoferowanych przez powódkę prześledzić, jak przeprowadzono obliczenia dające określony wynik zadłużenia paletowego i go zweryfikować. Sąd Rejonowy przykładowo wskazał, że na karcie doręczeń z karty k. 41 w rubryce „ilość palet” wskazano liczby 11 i 8, co daje 19 palet, a z odręcznej adnotacji M. D. (specjalisty ds. rozliczeń u powódki) wynika, że zadłużenie pozwanych opiewa na 40 palet Eur (co może prowadzić do wniosku, że strony rozliczały się w oparciu o salda paletowe w ustalonych odstępach czasu), w karcie doręczeń na k. 47 w rubryce „ilość palet” umieszczono liczbę 19, przy której naniesiono odręcznie liczbę „16” (nie wiadomo, co oznacza ten dopisek czy jest to np. korekta ilości palet przekazanych pozwany) a nadto liczbę 11. Tymczasem z odręcznej adnotacji M. D. wynika, że zadłużenie paletowe opiewa na 28 palet Eur. Sąd Rejonowy zaznaczył także, że nie wiadomo również kto, kiedy i w jakich okolicznościach wystawiał dokumenty pt. „dowód opakowań” i jakie znaczenie dla ustalenia salda paletowego mają zawarte tam dane. Wskazał, że przykładowo w dokumencie na k. 28 jest adnotacja (w

formie pieczęci) informująca o tym, że kierowca odmówił odbioru palet, a tym samym palety przepadły. Jednocześnie obok umieszczono adnotację o braku długu w zakresie opakowań zwrotnych. W ocenie Sądu Rejonowego logicznym jest zatem wniosek (w braku dowodów i twierdzeń przeciwnych), że treść tego dokumentu jest wewnętrznie sprzeczna i nie może leżeć u podstaw ustaleń stanu faktycznego, zgodnego z twierdzeniami powódki. Nieczytelna jest również specyfikacja obciążeniowa, której załącznikiem jest niepodpisana tabela zawierająca wskazanie długu paletowego bez możliwości prześledzenia sposobu ustalenia jego wysokości. Również sam fakt wystawienia faktur VAT przez powódkę nie stanowi dowodu istnienia zadłużenia pozwanych, tak co do zasady jak i wysokości. W szczególności, powódka nie naprowadził żadnych twierdzeń i dowodów na okoliczność wysokości poniesionej szkody w związku z rzekomym zadłużeniem paletowym. Sąd Rejonowy uznał bowiem, że nie wiadomo czy kwota 35 zł stanowi wartość 1 palety Euro, czy jest to cena palety nowej czy używanej, czy jest to średnia cena rynkowa czy też oferowana przez wybranego dostawcę palet, u którego powódka dokonała zakupu. Reasumując Sąd Rejonowy uznał, że z treści zaofiarowanych przez powódkę dokumentów i wydruków (art. 309 kpc) nie można wyinterpretować, kto i kiedy oraz jaką ilość palet zdał/wydał. Bez naprowadzenia przez powódkę szczegółowych twierdzeń i dowodów na ich poparcie nie sposób ustalić jak wyglądało rozliczenie stron i jak ustalano wysokość zadłużenia (w oparciu o jakie dokumenty, kiedy, gdzie, przez kogo generowane i weryfikowane). Tym samym Sąd Rejonowy uznał, że wobec braku wykazania przesłanek odpowiedzialności z art. 471 k.c. pozwani nie są zobowiązani do zapłaty na rzecz powódki odszkodowania w wysokości wskazanej w pozwie.

Apelację od powyższego orzeczenia złożyła powodowa spółka zaskarżając je w całości. Zaskarżonemu wyrokowi zarzuciła: 1) nieważność postępowania spowodowaną pozbawieniem strony powodowej możliwości obrony swych praw określonych w art. 379 pkt 5 kpc w zw. z rażącym naruszeniem przepisów regulujących postępowanie określonych w art. 133 §3 kpc w zw. z art. 128 §1 kpc mających istotny wpływ na wynik sprawy poprzez nie doręczenie powódce odpisu pisma pozwanych zawierających czytelne kopie dokumentów w postaci kwitów paletowych nr: (...), (...), (...) przez co powódka została pozbawiona możliwości ustosunkowania się do ich treści; 2) naruszenie przepisów regulujących postępowanie określonych w art. 230 kpc mających istotny wpływ na wynik sprawy poprzez jego pominięcie w odniesieniu do okoliczności bezspornych w postępowaniu przed Sądem pierwszej instancji związanych z wydaniem palet pozwany oraz ustaleniem jednostkowej ceny palety; 3) naruszenie przepisów postępowania określonych w art. 233 §1 kpc mających istotny wpływ na wynik sprawy poprzez przyjęcie, iż przedstawione przez pozwanych kwity paletowe stanowią potwierdzenie zwrotu powodowej spółce palet dochodzonych pozwem, poprzez dowolną a nie swobodną ocenę dowodów sprowadzającą się do tego, że Sąd dał wiarę twierdzeniom pozwanych co do sposobu rozliczenia pobranych palet typu EUR na podstawie kwitów paletowych, podczas gdy powódka zaprzeczyła temu, a procedura rozliczeń jest zgoła odmienna; 4) naruszenie przepisów regulujących postępowanie określonych w art. 230 kpc mających istotny wpływ na wynik sprawy poprzez przyjęcie, iż strona powodowa nie zaprzeczyła okoliczności, że kwity paletowe stanowią dowód zwrotu palet przez co Sąd pierwszej instancji błędnie ocenił wspomnianą okoliczność jako bezsporną; 5) naruszenie przepisów postępowania określonych w art. 233 §1 kpc mających istotny wpływ na wynik sprawy poprzez przyjęcie, iż strona powodowa nie przedstawiła twierdzeń wskazujących na wysokość poniesionej szkody, poprzez dowolną a nie swobodną ocenę dowodów sprowadzającą się do tego, że Sąd pierwszej instancji bezzasadnie pominął oświadczenie powódki złożone w fakturach załączonych do pozwu, podczas gdy wspomniana okoliczność pozostawała pomiędzy stronami bezsporna; 6) naruszenie przepisów postępowania określonych w art. 328§2 kpc poprzez pominięcie przez Sąd pierwszej instancji uzasadnienia faktycznego oraz prawnego dla okoliczności związanych z częścią palet EUR, do których zwrotu pozwani byli zobowiązani, a która część przenosi liczbę palet wskazaną w przedłożonych przez pozwanych kwitach nr: (...), (...), (...); 7) obrazę przepisów prawa materialnego określonych w art. 471 kc w zw. z art. 355 kc, poprzez jego błędną wykładnię i przyjęcie, iż pozwani prawidłowo wykonali zobowiązanie względem powódki oraz przyjęcie, iż strona powodowa nie wykazała przesłanek odpowiedzialności pozwanych. W konkluzji powódka wniosła o: o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania, zasądzenie solidarnie do pozwanych na rzecz powódki zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego, w tym kosztów zastępstwa procesowego według obowiązujących norm, przeprowadzenie dowodu z zeznań świadka M. S., na okoliczność procedury rozliczenia pobranych przez przewoźników palet, charakteru kwitów paletowych, chwili rozliczenia palet, natomiast na wypadek nie uwzględnienia zarzutu określonego w pkt 1.apelacji, o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uwzględnienie

powództwa, zmianę pkt II wyroku z dnia 3 czerwca 2014 roku poprzez zasądzenie solidarnie od pozwanych na rzecz powódki zwrotu kosztów procesu przed Sądem pierwszej instancji, zasądzenie solidarnie do pozwanych na rzecz powódki zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego, nadto, z ostrożności procesowej na wypadek nieuwzględnienia wniosków w pkt I i w pkt 4. apelacji o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez zasądzenie od pozwanych solidarnie na rzecz powódki kwoty 1.720 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od 2 września 2012 roku do dnia zapłaty oraz zmianę postanowienia w przedmiocie kosztów postępowania przed Sądem pierwszej instancji, rozstrzygnięcie o kosztach postępowania apelacyjnego, w tym kosztach zastępstwa procesowego według obowiązujących norm. Z daleko posuniętej ostrożności procesowej w przypadku nieuwzględnienia wniosków w pkt 1. pkt 4. pkt 7 apelacji powódka wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez zasądzenie od pozwanych solidarnie na rzecz powódki kwoty 215,25 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 2 września 2012 roku do dnia zapłaty oraz zmianę postanowienia w przedmiocie kosztów postępowania przed Sądem pierwszej instancji.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja powódki od wyroku Sądu Rejonowego Poznań-Stare Miasto w P. z 3 czerwca 2014r. nie była uzasadniona, a podniesione w niej zarzuty i wnioski nie zasługiwały na uwzględnienie. Sąd Okręgowy w całości natomiast podziela prawidłowe ustalenia faktyczne i rozważania prawne poczynione przez Sąd I instancji i przyjmuje je za własne (art.382 kpc).

W pierwszej kolejności odnieść należało się do najdalej idącego zarzutu apelacji, tj. zarzutu nieważności postępowania w związku z nie doręczeniem powódce odpisu pisma pozwanych z 28 lutego 2014r., zawierającego oryginały i czytelne kopie dokumentów kwitów paletowych. Zważyć należy, iż Sąd drugiej instancji zgodnie z 378 § 1 k.p.c. bierze pod uwagę z urzędu nieważność postępowania. Powódka w apelacji podnosi, iż nieważności postępowania w niniejszej sprawie wiąże się z pozbawieniem strony powodowej możliwości obrony jej praw (art.379pkt 5 k.p.c.), gdyż Sąd Rejonowy na rozprawie 20 maja 2014r., podczas nieobecności pełnomocnika powódki na rozprawie, poinformował o wykonaniu zobowiązania przez pozwanych co do przedłożenia dokumentów kwitów paletowych w formie czytelnej, oraz dopuścił dowód z tych dokumentów, natomiast nie doręczył powódce odpisu pisma pozwanych. W ocenie powódki uniemożliwiło jej to ustosunkowanie się do zawartych w tych dokumentach treści. Zdaniem Sądu Okręgowego nie doszło do nieważności postępowania na skutek niedoręczenia powódce dokumentów - 3 kwitów paletowych. Po pierwsze podnieść należy, iż pełnomocnik powódki został prawidłowo zawiadomiony o terminie rozprawy przyjmując na rozprawie w dniu 18 lutego 2014r. termin następnej rozprawy do wiadomości. Natomiast na rozprawę w dniu 20 maja 2014r., nie stawiał się bez żadnego usprawiedliwienia. Podkreślić jednocześnie należy, że gdyby wówczas pełnomocnik powódki zjawił się na rozprawie, Sąd pierwszej instancji mógłby przedmiotowe dokumenty pełnomocnikowi powódki doręczyć na posiedzeniu, zgodnie z § 74 Regulaminu urzędowania sądów powszechnych (rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 23 lutego 2007 r., Dz. U. 2014.259 j.t.). Nadto, nawet gdyby uznać, iż doszło po stronie Sądu Rejonowego do uchybienia w zakresie doręczenia tychże dokumentów, to także wówczas nie można było by stwierdzić nieważności postępowania, a co najwyżej uchybienie przepisom postępowania, bez wpływu na wynik sprawy. Sąd Rejonowy nie oddalił bowiem powództwa uznając za wykazane przez pozwanych, że strony są rozliczone z palet (na podstawie owych przedłożonych kwitów paletowych), a oddalił je uznając, że powódka nie wykazała ilości wydanych i nierozliczonych palet, z tytułu braku zwrotu których dochodziła zapłaty. W kwestii natomiast przeprowadzenia dowodu z tychże dokumentów zaznaczyć należy, iż pełnomocnik powódki nie złożył zastrzeżenia w trybie art. 162 k.p.c. co do ewentualnego naruszenia przepisów postępowania w związku z dopuszczeniem dowodu z tych dokumentów. Jednocześnie zaznaczyć należy, że nieusprawiedliwione niestawiennictwo na rozprawie w dniu 20 maja 2014r., nie usprawiedliwia braku zastrzeżenia z art. 162 k.p.c., co tym samym oznacza, że pełnomocnik powódki nie może obecnie, na etapie postępowania apelacyjnego podnosić zarzutów przed Sądem odwoławczym co do dopuszczenia dowodu z tych dokumentów przez Sąd Rejonowy.

Przechodząc do pozostałych zarzutów, zwłaszcza naruszeń przepisu art. 233 §1 k.p.c. uznać należało, iż zarzuty powódki także i w tym zakresie są bezzasadne, albowiem Sąd Rejonowy prawidłowo ocenił dowody, a tym samym prawidłowo ustalił stan faktyczny w sprawie. Nie stwierdzono nadto naruszenia przez Sąd Rejonowy art. 230 k.p.c.

Mianowicie, Sąd Rejonowy poczynił prawidłowe ustalenia odnośnie zawartych pomiędzy stronami umów i ich treści, szczególnie co do zapisów o wymianie i rozliczeniu palet zamieszczonych w tych umowach, jak też co do faktu wykonania przez pozwanych przewozów w marcu 2012r. i w okresie kwiecień-czerwiec 2012r. oraz ustalając treść zapisów na dokumentach z tymi przewozami związanych: zapisach i zapiskach odręcznych na dowodach: „dowód opakowań”, „karta doręczeń”, fakturach. Trafnie też Sąd pierwszej instancji ustalił, że zwrot palet był potwierdzany także saldami paletowymi, bowiem powódka w odpowiedzi na sprzeciw pozwanych, okoliczności tej co do zasady nie zaprzeczyła, a jedynie stwierdziła, że kwity paletowe przedstawione przez pozwanych są mało czytelne i nie pozwalają ustalić danych, które mogłyby wskazywać na to, że wyszczególnione w nich palety są tymi, za których brak zwrotu zapłaty żąda w sprawie powódka. Powódka zarzucała tam też, że w owych kwitach przedstawionych przez pozwanych brak jest wpisanego numeru trasy i listu przewozowego, przy czym istotne i ważne dla rozstrzygnięcia było, że powódka nie zakwestionował zarzutu i twierdzenia pozwanych zawartego w sprzeciwie, że palety były w rzeczywistości zdawane na podstawie salda paletowego, a nie do konkretnej trasy. Istotne jest też, że opisane wyżej ustalenia faktyczne są jedynymi poczynionymi przez Sąd Rejonowy, gdyż jak wynika z uzasadnienia wyroku, Sąd Rejonowy nie mógł poczynić dalej idących ustaleń faktycznych, gdyż w obliczu złożenia przez powódkę do pozwu szeregu dokumentów przewozowych i rozliczeniowych na dowód twierdzonego przez powódkę nienależytego wykonania umowy przez pozwanych polegającego na niewłaściwym rozliczeniu określonych palet – w świetle zarzutu pozwanych, że przeczą temu, iż nie rozliczyli palet – powódka obowiązana była sporne twierdzenie w tym względzie wykazać; Sąd Rejonowy uznał jednak, że powódce się to nie udało. W ocenie Sądu Okręgowego, Sąd pierwszej instancji trafnie opisał, że dokumenty złożone przy pozwie na powyższą okoliczność są nieczytelne, wzajemnie sprzeczne, posiadają dopiski niezgodne z pozostałymi dokumentami, poczynionymi przez niezidentyfikowane osoby, przez co, na zarzut pozwanych, słusznie Sąd Rejonowy uznał brak wykazania tymi twierdzenia powódki, a mianowicie, że pozwani nie rozliczyli się z takiej ilości palet, jakie powódka objęła pozwem. Było to przyczyną oddalenia powództwa i to zdaniem Sądu Okręgowego trafnie. Słusznie Sąd Rejonowy ocenił, że powódka nie wykazała, że pozwani nie wykonali ciężącego na nich obowiązku zwrotu palet w ilości wskazanej przez powoda na fakturach, a co za tym idzie, że w jej majątku powstała szkoda. Powódka nie naprowadziła żadnych twierdzeń i dowodów na okoliczność, jaka była procedura rozliczania palet, sposobu ustalania i obliczania ilości zadłużenia paletowego i dokumentów będących podstawą rozliczeń. W tej sytuacji wobec zaprzeczenia pozwanych oraz nie zaprzeczenia przez powódkę twierdzeniu pozwanych, że podstawą rozliczeń stron były także salda paletowe – słusznie Sąd Rejonowy ocenił, że powódka nie wykazała nienależytego wykonania umowy przez pozwanych. Dokumenty i wydruki zaoferowane przez powódkę na dowód istnienia i wysokości zadłużenia paletowego w istocie są zupełnie nieczytelne, niezrozumiałe; nie wiadomo w jakich okolicznościach zostały wygenerowane i nie sposób w poparciu o ich treść przeanalizować i zweryfikować twierdzeń powódki odnośnie ilości nierozliczonych palet. Sąd Rejonowy szczegółowo opisał na str. 5 uzasadnienia swe wątpliwości odnośnie treści i zapisków dokumentów przedstawionych przez powódkę - nieczytelność kart doręczeń i dowodów opakowań, oznaczeń na nich, dopisków dokonanych przez nieustalone osoby. Ocenę tychże w pełni, tu orzekający Sąd Okręgowy, podziela, potwierdza i stwierdza, że w istocie żadnych więcej faktów w sprawie ustalić się nie dało. Biorąc pod uwagę powyższe za niezasadny uznać należało zarzut naruszenia art. 230 k.p.c. w sposób opisany w punkcie 2 apelacji, bowiem pozwani w sprzeciwie nie przyznali, że wydano im tyle palet, ile jak twierdziła powódka pozwani jej nie zwrócili, natomiast okoliczności dotyczące wysokości ceny za paletę, w sytuacji nie wykazania przez powódkę faktu i wysokości zadłużenia paletowego przez pozwanych nie miało znaczenia dla sprawy. Nie doszło również do naruszenia art. 230 k.p.c. w sposób opisany w punkcie czwartym zarzutów apelacji, a to wobec treści pisma powódki stanowiącego odpowiedź na sprzeciw pozwanych przeczy tezie apelacji, jakoby powódka zakwestionowała twierdzenie pozwanych o takim rozliczaniu palet. Powódka wskazała bowiem jedynie, że przedłożonymi dokumentami pozwani nie zdołali wykazać, że rozliczyli się z powódką; powódka nie zaprzeczyła natomiast, że do rozliczenia palet w drodze kwitów paletowych i to na podstawie salda paletowego w ogóle doszło. Na podkreślenie nadto zasługuje, że dokumenty – kwity paletowe przedstawione przez pozwanych zostały wytworzone przez powódkę, a zatem zgodnie z art. 253 k.p.c., to na powódce, w sytuacji w której skutecznie – jak twierdzi w apelacji, zaprzeczyła prawdziwości tych dokumentów spoczywał dowód wykazania, że dokumenty te są nieprawdziwe. Powódka jednak temu ciężarowi, na co już wskazano, nie sprostała. Nie można było zgodzić się także z zarzutami powódki co do naruszenia art. 233 § 1 k.p.c. w żaden z opisany w apelacji sposób, bowiem Sąd Rejonowy wcale nie ustalił na podstawie kwitów pozwanych,

że uwidaczniają one faktyczną ilość zwróconych palet. Dokumenty te nie stanowiły podstawy ustaleń faktycznych. Sąd Rejonowy zaś w pełni podstawnie uznał, że stanowisko pozwanych jest trafne co do sposobu rozliczania się z palet saldem paletowym, skoro powódka temu nie zaprzeczyła; nie przedstawiła i nie wykazała innego sposobu rzeczywistego rozliczania palet. Powódka dopiero na etapie apelacji podjęła próbę wyjaśnienia sposobu rozliczania palet, co należało uznać za twierdzenia spóźnione. W kwestii zarzutu powódki co do wykazania przez powódkę wysokości szkody w drodze faktur, Sąd Okręgowy wskazuje, iż nie można było uznać, że jedynym dowodem roszczenia powódki wobec zaprzeczenia pozwanych może być wyłącznie oświadczenie powoda zawarte w wystawionych przez siebie fakturach co do wysokości i wielkości zadłużenia. Podsumowując, biorąc pod uwagę wszystkie poczynione wyżej rozważania, brak było podstaw do uznania za zasadne zarzutów naruszenia art. 471 k.c. w zw. z art. 355 k.c., albowiem powódka nie wykazała zasadności roszczenia.

Na uwagę nie zasługiwał także zarzut naruszenia art. 328 § 2 k.p.c., gdyż przyczyną oddalenia powództwa nie było wykazanie przez pozwanych okoliczności zwrotu palet, przeciwnie, przyczyną oddalenia powództwa było nie wykazanie przez powódkę treści obowiązku pozwanych oraz nie wykazanie, że pozwani ze zobowiązania zwrotu palet się nie wywiązali. Nadto uznać należało, że uzasadnienie Sądu Rejonowego zawiera wszystkie elementy określone w art. 328 §2 k.p.c. i jako takie poddaje się kontroli instancyjnej. Uzasadnienie bowiem wskazuje, że w sprawie wobec braku wiarygodnych dowodów na okoliczność, ile faktycznie palet wymagało rozliczenia – nie było możliwości poczynienia ustaleń także w zakresie opisanym w pkt. 6 apelacji.

Kończąc podkreślić należało, że brak było podstaw do przeprowadzenia dowodu ze zeznań świadka M. S. na okoliczność wskazaną w apelacji, albowiem dowód ten, wbrew twierdzeniom powódki mógł być przeprowadzany w postępowaniu przed Sądem I instancji; powódka winna była bowiem wykazać już na etapie postępowania przed Sądem Rejonowym procedurę rozliczania palet. W związku z tym dowód ten został pominięty na podstawie art. 381kpc.

W tym stanie rzeczy mając na uwadze wyżej poczynione rozważania, apelację powódki, jako niezasadną, na podstawie art. 385 kpc oddalono.

SSO Ryszard Trzebny SSO Ewa Kaźmierczak SSO Renata Norkiewicz